

Я. А. Кулик

РОЗПАРАЛЕЛЕННЯ ОБЧИСЛЕНИЙ ДЛЯ ШВИДКОГО ВЕЙВЛЕТ-ПЕРЕТВОРЕННЯ

Модель продуктивності для даного методу - пряме розширення багатократного швидкого вейвлет- перетворення, тому частка ресурсів, потрібних для обміну даними така сама, як і для класичної обробки, завдяки чому отримуємо теоретичне збільшення швидкодії на P процесорах ($P > 1$), для створення зв'язків між процесорами потрібен час t_1 (час очікування), а t_d – час відправки одного числа подвійної точності.

$$C_{MFWT} = \lambda(t_1 + M(D - 2)t_d)$$

Час виконання одного кроку для багатократного швидкого вейвлет-перетворення складає $S_i(t_s + 2DMt_v)$ і повний час виконання складає

$$T_{MFWT} = \sum_{i=0}^{\lambda_N-1} \frac{N}{2^i} (t_s + 2MDt_v) = 2N\left(1 - \frac{1}{2^{\lambda_N}}\right)(t_s + 2MDt_v)$$

На рис.1 показаний розподіл даних для кращого збалансування навантаження.

Якщо величина P стала і розмір вектора даних N_1 зростає, то співвідношення $\frac{C_{MFWT}}{T_{FWT2}^0(N_1)}$ прямує до нуля, що означає, що приведена ефективність буде наблизатись до теоретично можливого ідеального значення 1, як показано на рис. 2. Складність обчислень можна оцінити, як

$$\frac{C_{MFWT}}{T_{FWT2}^0(N_1)} \approx \frac{(P-1)t_1 + \frac{P-1}{P^2} MN_1 t_d}{8DMN_1} = O(P) \rightarrow \frac{(P-1)t_d}{8DP^2}$$

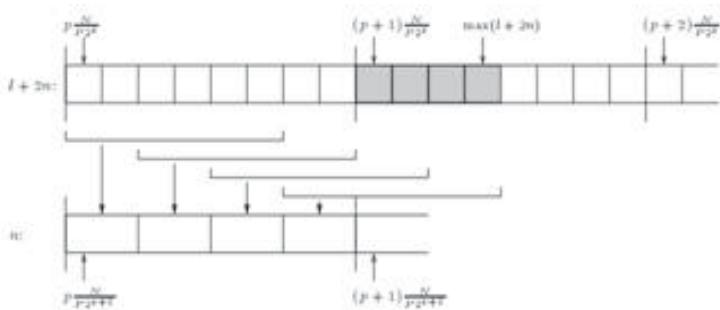

Рис. 1 – Розподіл вектора даних між процесорами для кращого збалансування навантаження

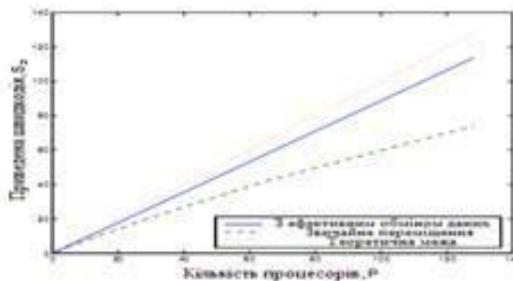

Рис. 2 – Порівняння залежності швидкодії від кількості процесорів для різних алгоритмів.

Список літературних джерел:

1. Воеводин В. В., Воеводин Вл. В. Параллельные вычисления. — СПб: БХВ-Петербург, 2002. — 608 с.
2. Гергель В.П., Фурсов В.А. Лекции по параллельным вычислениям. Учебное пособие. - Самара: Изд-во Самар. гос. аэрокосм. ун-та, 2009. – 164 с.